

1 - Sura el-Fatiha

(1) Svoje učenje Kur'ana počinjem s imenom Allaha Uzvišenog, od Njega tražeći snagu za to, moleći za Njegov blagoslov i spominjući Njegovo ime. Bismila sadrži tri Allahova lijepa imena, i to: 1. Allah, tj. Onaj Koji istinski zasluži da bude obožavan. To je najposebnije Allahovo ime i niko se njime ne smije nazvati osim Allaha; 2. er-Rahman – Milostivi, tj. Onaj Koji posjeduje svojstvo apsolutne milosti, i ovo ime ukazuje na to da Allah posjeduje milost kao svojstvo Svog Bića; 3. er-Rahim – Samilosni, tj. Onaj Koji Svoju milost spušta na ona stvorenja na koja On hoće, a među koja spadaju i vjernici.

(2) Sve vrste hvale, koje predstavljaju opisivanje nekog svojstvima veličanstva i savršenstva, pripadaju Allahu Jedinom, jer je On gospodar svega, stvoritelj svega, upravitelj svime. Riječ "svjetovi" (el-alemun) množina je riječi "svijet" (el-alem), a označava sve mimo Allaha.

(3) Ovim riječima iskazuje se pohvala Uzvišenom Allahu, nakon što Mu se, u prethodnom ajetu, iskazala zahvala.

(4) Ovim riječima ukazuje se na veličanje Uzvišenog Allaha spominjanjem činjenice da će On biti vladar svega na Sudnjem danu, kada niko ništa neće posjedovati. Izraz "Jevmud-din" ovdje znači Dan obračuna, dan kada će svako polagati račun i shodno tome biti nagrađen ili kažnjen.

(5) Isključivo Tebi upućujemo sve vidove obožavanja (ibadeta) i pokornosti, i nikoga Ti, u tome, ne pridružujemo, i samo od Tebe tražimo pomoć u svim našim poslovima. U Tvojim ruci je svako dobro i niko mimo Tebe ne može pomoći.

(6) Ukaži nam na Pravi put, podari da idemo njime, učvrsti nas na njemu, i povećaj nam uputu. Konstrukcija "es-siratul-mustekim" (Pravi put) označava jasnu stazu na kojoj nema stranputica i devijacija. To je, ustvari, islam, odnosno vjera koju je od Allaha dostavio Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem.

(7) Na put onih Tvojih robova kojima si dao blagodat upute, poput vjerovjesnika, istinoljubivih, šehida i dobrih ljudi, a divno je li je to društvo. Sačuvaj nas puta onih na koje se je rasrdilo, koji su spoznali istinu ali je nisu slijedili, poput židova, i sačuvaj nas puta onih koji nisu spoznali put istine zbog svog nemara u traženju istine i upute, poput kršćana.

2 - Sura el-Bekara

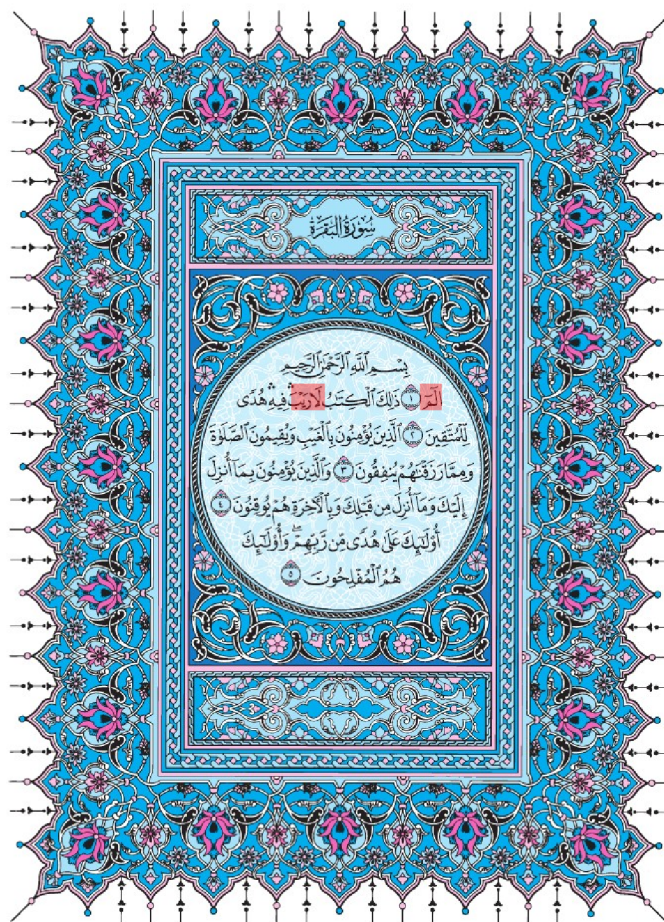
(1) **Elif-Lām-Mīm** su harfovi kojima počinju neke kur'anske sure. To su slova arapske abecede koja sama po sebi nemaju značenje, ali njihovo izdvojeno spominjanje u Kur'anu ima mudrost i cilj, jer u Kur'anu ništa nije navedeno bez mudrosti i svrhe. Od najbitnijih mudrosti spominjanja ovih harfova je ukazivanje na izazov Arapima da sastave nešto slično ovom Kur'anu, jer se Kur'an sastoji od harfova koji su bili poznati tadašnjim Arapima i od kojih su oni sastavljali riječi. Zbog toga, u većini slučajeva, nakon otpočinjanja neke sure ovim harfovima spominje se Kur'an, kao što je slučaj i u ovoj suri.

(2) U ovaj veličanstveni Kur'an **nema sumnje ni sa kojeg aspekta**, pa nema sumnje u to da ga je Allah objavio, niti ima sumnje u to da su sve njegove riječi, i u formi i u značenju – Allahov govor koji bogobojažne upućuje na Pravi put.

(3) 3-4. Bogobojažni su oni koji vjeruju u ono što je čulima nedokučivo, a to je sve ono o čemu nas je obavijestio Uzvišeni Allah u Svojoj knjizi ili kroz govor Njegovog Poslanika, poput Sudnjeg dana, i oni koji uspostavljaju namaz tako što ga obavljaju onako kako

je Allah propisao, poštujući njegove uslove, sastavne dijelove (**ruknove**) obavezne i pohvalne radnje, i oni koji udjeljuju od onoga čime ih je Allah opskrbio time što izdvajaju zekat, koji je obavezan, ili sadaku, koja je dobrovoljna. Oni sve to rade nadajući se Allahovoj nagradi. Oni vjeruju u Objavu koju je Allah spustio Svom Vjerovjesniku, i koju je spustio ostalim vjerovjesnicima, neke na njih Allahov mir i spas, ne praveći razliku između tih Objava u pogledu vjerovanja. Oni čvrsto vjeruju u ahiret, onaj svijet, te u nagradu i kaznu koji tamo slijede.

(5) Ovi ljudi koji posjeduju navedene osobine idu čvrsto pravim putem, i oni su istinski pobjednici na dunjaluku i na ahiretu jer su postigli ono čemu se nadaju i spasili od onoga čega se boje.

(6) Oni koji ne vjeruju su ustrajni u svojoj zabludi i svom prkosu, pa im je svejedno opominjao ih ti ili ne.

(7) Oni ne prihvataju istinu zato što je Allah zapečatio njihova srca zbog zablude kojom su ispunjena, i zapečatio je njihov sluh, pa ne čuju istinu na način da joj se odazovu i slijede je, i na njihovim očima je stavio koprenu, te ne vide istinu i pored njene jasnoće. Njih na ahiretu čeka velika patnja.

(8) Ima skupina ljudi koja misli da vjeruje. Oni to govore svojim jezicima želeći sačuvati svoje živote i imetke, dok u nutрини kriju nevjerstvo.

(9) Oni žele prevariti Allaha i vjernike pokazujući da su vjernici, a krijući da su nevjernici. Oni, ustvari, samo sebe obmanjuju, jer Allah zna njihovu nutrinu, a vjernicima je ukazao na njihove osobine i njihova stanja.

(10) Oni obmanjuju sebe zato što je u njihovim srcima **sumnja**, pa im je Allah tu **sumnju** povećao, a naknada je shodno djelu. Njih čeka bolna patnja u najnižoj razini džehennema zato što lažu na Allaha i na ljude, i zato što poriču ono sa čime je došao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem.

(11) Kada im se zabrani širenje nereda na Zemlji time što šire nevjerstvo i čine grijehe, oni misle da su oni ti koji su ispravni i koji popravljaju stanje.

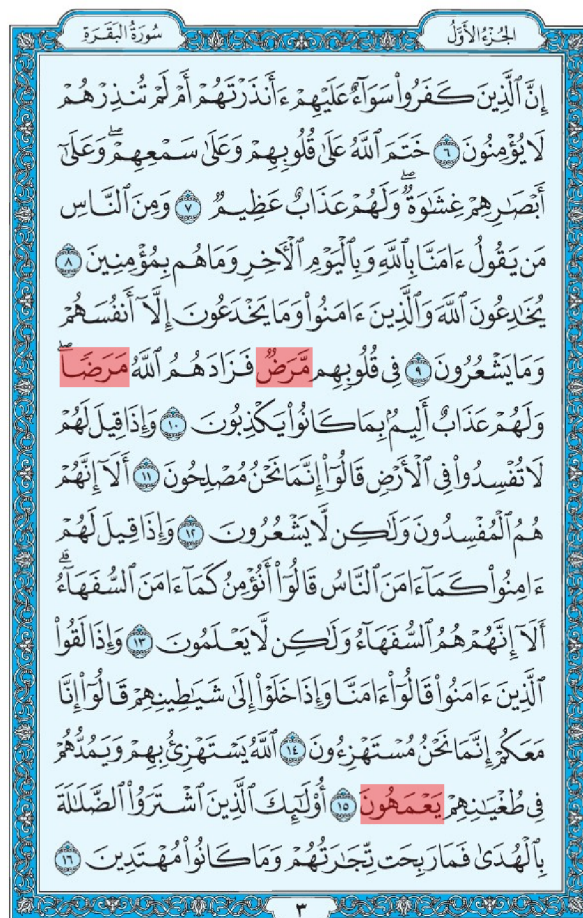
(12) Istina je da su oni istinski smutljivci, ali oni to ne osjećaju, ne osjećaju da je njihovo djelovanje ustvari sijanje smutnje i nereda.

(13) Kada im se naredi da vjeruju kao što vjeruju ashabi Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, **oni to osuđuju ismijavajući se**: "Zar da vjerujemo kao što maloumnici vjeruju?", a istina je da su oni maloumnici, ali to ne znaju.

(14) Kada sretnu vjernike govore: "Vjerujemo u ono u šta i vi", ali to govore iz straha od vjernika, dok kada odu od vjernika svojim glavešinama, **govore potvrđujući svoju postojanost u slijeđenju tih glavešina**: "Mi smo sa vama, na vašem putu, ali se samo vanjski slažemo sa vjernicima, izrugujući im se i ismijavajući."

(15) Allah se njima izruguje zato što se oni vjernicima izruguju, kažnjavajući ih shodno njihovim djelima. Zato je Allah propisao da se sa njima postupa kao sa muslimanima na dunjaluku, ali će ih na ahiretu kazniti za njihovo nevjerstvo i licemjerstvo. Time On čini da nastave lutati i tumarati u svojoj zabludi i osionosti, i **da ostanu zbunjeni i kolebljivi**.

(16) To su istinski maloumnici, jer su vjerovanje zamijenili nevjerstvom, ali ta trgovina im nije donijela dobit, jer su izgubili vjerovanje u Allaha i nisu upućeni ka istini.

(17) Allah navodi dva primjera za ove munafike: jedan se odnosi na vatru, a drugi na vodu. Što se tiče primjera koji se odnosi na vatru, oni su poput čovjeka koji je potpalio vatru kako bi se okoristio njenim svjetlom, pa kada je ona zasijala i on pomislio da će se okoristiti tim svjetlom, ugasila se. Otišla je njeno blistavilo, a ostala izgorevina. Oni koji su se njome htjeli okoristiti ostadoše u tminama, ne videći ništa i ne mogavši naći izlaz.

(18) Oni su **gluhi jer ne čuju istinu na način koji iziskuje njeno prihvatanje i slijeđenje, oni su nijemi jer ne govore istinu**, oni su slijepi jer ne vide istinu i ne napuštaju svoju zabludu.

(19) Što se tiče primjera koji se odnosi na vodu, munafici su kao u primjeru velike kiše koja pada iz oblaka ispunjenog nagomilanim tminama, gromovima i munjama, koja se spustila na ljude, pa su se ljudi preplašili i počeli zapušavati uši krajevima prstiju da ne bi čuli strašni zvuk gromova, plašeći se smrti. A Allah obuhvata nevjernike, oni Mu ne mogu umaći.

(20) Munja, od žestine blještavila, skoro da im oduzme vid. Kada god im munja osvijetli put, oni krenu naprijed, a kada je nema oni ostaju u tmini ne mogavši se pomjeriti. Da Allah hoće, oduzeo bi im sluh i vid Svojom apsolutnom moći, pa da im se ne vrate, zbog njihovog okretanja od istine. Kiša je primjer za Kur'an, zvuk groma je primjer za upozorenja koja su u Kur'anu sadržana, svjetlo munja je primjer istine koja im je ponekada jasna. Zapušavanje ušiju da ne bi čuli gromove je primjer njihovog okretanja od istine. Aspekt sličnosti munafika sa ljudima spomenutim u ova dva primjera jest u neokorišćavanju. U primjeru koji se odnosi na vatru čovjek koji je potpalio vatru nije se okoristio njome, osim što je dobio izgoretinu i tminu. U primjeru koji se na vodu odnosi, spomenuti ljudi se nisu okoristili, već su dobili gromove i munje koji ih plaše i uznemiravaju. Tako je i sa munaficima, oni u islamu vide samo žestinu i grubost.

(21) O ljudi, obožavajte samo vašeg Gospodara, i nikoga drugog, jer vas je On stvorio, kao što je stvorio i prethodne narode, da biste se sačuvali Njegove kazne provođenjem Njegovih naredbi i klonjenjem onoga što je zabranio.

(22) On je Taj Koji vam je Zemlju učinio prostrtom i spremljenom za život na njoj, i Koji je nebo iznad vas učinio čvrstim zdanjem. On je dao blagodat kiše koju je učinio uzrokom raznovrsnih plodova, da bi to bila opskrba –pa Mu ne pridružujte sudruge i nikog Njemu sličnim ne činite, a znate da nema stvoritelja mimo Allaha.

(23) O ljudi, ako sumnjate u Kur'an kojeg je Allah objavio Svom robu Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, izazivamo vas da mu se suprotstavite time što ćete načiniti jednu suru sličnu surama Kur'ana, makar bila kao najmanja kur'anska sura. Pozovite koga god možete od vaših pomoćnika, ako ste iskreni u svojoj tvrdnji.

(24) Pa ako to ne uradite – a nikada ga neće moći uraditi – čuvajte se vatre koja će biti potpaljivana ljudima koji zaslužuju kaznu, i raznim vrstama kamenja, onim koja su obožavali, i drugim. Ovu je vatru Allah pripremio za nevjernike.

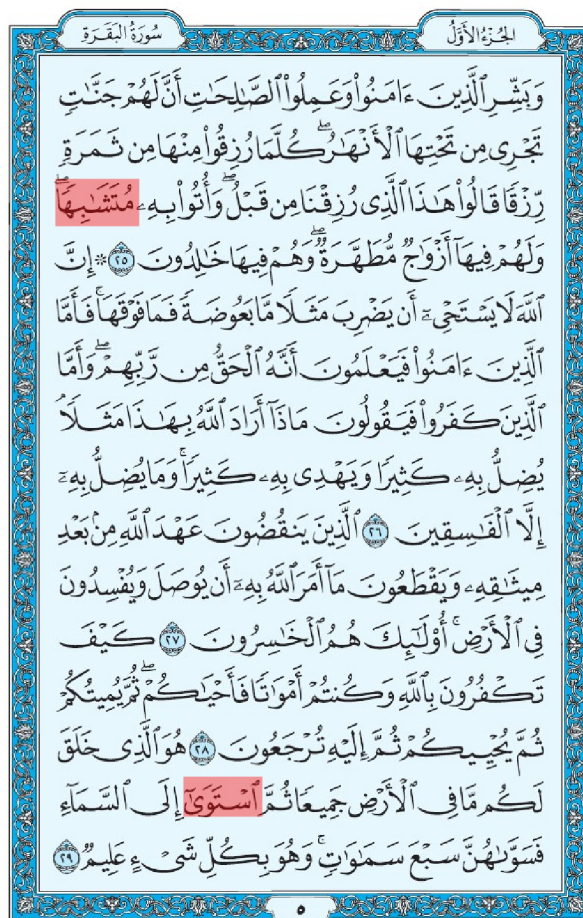
(25) Pošto je prethodna prijetnja bila upućena nevjernicima, sada obraduj, o Vjerovjesniče, vjernike u Allaha, koji čine dobra djela; obraduj ih džennetskim vrtovima ispod čijih dvoraca i drveća rijeke teku. Kada god pojedu nešto od lijepih džennetskih plodova reći će, **zbog velike sličnosti sa ovosvjetskim voćem**: "Ovo je poput plodova kojima smo ranije bili opskrbljen", ali to će im samo biti davani plodovi **koji su slični dunjalučkim plodovima u obliku i imenu** kako bi im prišli i uzeli ih, jer su im poznati, ali će biti potpuno drugačijeg ukusa. U džennetu će vjernici imati i žene koje su čiste od svega prema čemu duša i priroda osjeća averziju, a što je prisutno na dunjaluku. Vjernici će u džennetu biti u vječnom neprekidnom uživanju, za razliku od dunjalučkih uživanja, koja se prekidaju i imaju kraj.

(26) Uzvišeni Allah ne stidi se navesti primjere koje On hoće, pa navodi kao primjer komarca i druga stvorenja, veća ili manja od njega. **Ljudi su u pogledu ovih primjera podijeljeni u dvije grupe**: vjernike i nevjernike. Vjernici vjeruju u njih i znaju da se iza tih primjera krije velika mudrost, dok se nevjernici pitaju, **želeći se izrugati**: "Zašto je Allah naveo primjere ovih prezrenih i nebitnih stvorenja, poput komarca, muhe, pauka i drugih?!" Allah daje odgovor, pa kaže da ovi primjeri sadrže mnoga uputstva i pouke, ali i da predstavljaju ispit za ljude. Allah neke ljude ovim primjerima odvodi u zabludu, jer se okreću od promišljanja o njima, a takvih je mnogo, dok neke ljude Allah uputi jer uzimaju pouku iz ovih primjera, a i takvih je mnogo. Neće otići u zabludu osim onaj ko je to zaslužio, a to su oni koji se ne pokoravaju Allahu, poput munafika.

(27) Oni koji krše zavjet prema Allahu koji je On uzeo od njih, a to je zavjetovanje da će samo Njega obožavati i da će Njegovog Poslanika slijediti, kojeg su najavili prijašnji vjerovjesnici, takvi prekidaju ono što je Allah naredio da se održava, poput rodbinskih veza, i šire nered na Zemlji time što griješe prema Allahu, i takvi imaju krnjav udio i na dunjaluku i na ahiretu.

(28) O nevjernici, doista ste čudni! Kako možete ne vjerovati u Allaha, a posmatrate dokaze Njegove moći u vama samima? Niste postojali, pa vas je stvorio i oživio, zatim će vas usmrtiti, zatim će vas proživjeti i vratiti vas Njemu da vas obračuna.

(29) Allah Jedini zarad vas stvorio je sve što je na Zemlji: rijeke, drveće i ostala, nebrojena stvorenja, i vi se time koristite i uživate u onome što vam je On podredio. On se zatim **usmjerio ka stvaranju** nebasa i formirao ih kao sedam skladnih nebasa, i On Svojim znanjem sve obuhvata.

(30) Uzvišeni Allah nas obavještava da je On rekao melekima da će na Zemlji postaviti ljude koji će nasljeđivati jedni druge, kako bi održali život na Zemlji pokoravajući se Njemu. Meleki su Allaha pitali, želeći da razumiju i spoznaju, o mudrosti postavljanja ljudi namjesnicima na Zemlji, premda će oni činiti nered na njoj i bespravno prolijevati krv. **Meleki su dodali:** "Mi Ti se pokoravamo i slavimo Te i hvalimo, **veličamo** Tvoju veličanstvenost i savršenost, i u tome nikada ne klonemo." Allah im je odgovorio: "Doista Ja znam ono što ne znate vi – zapanjujuće mudrosti koje se kriju u njihovom stvaranju i veličanstvene intencije njihovog postavljanja za namjesnike."

(31) Radi ukazivanja na visok stepen Adema, alejhis-selam, **Uzvišeni Allah ga je podučio imenima svih stvari:** živih i neživih, podučio ga je značenjima tih naziva, **a zatim je te stvari predočio melekima rekavši:** "Obavijestite me o imenima ovih stvari, ako je istina da ste vi časniji i bolji od ovog stvorenja."

(32) Oni su rekli, **priznajući svoju manjkavost i pripisujući sve blagodati Allahu:** "Mi Te slavimo i svaku manjkavost glede Tebe negiramo, i veličamo Te, Gospodaru naš, i ne suprotstavljamo se Tvojoj odredbi i Tvom zakonu! Mi znamo samo ono čemu si nas Ti podučio, a Ti si, doista, Sveznajući, Kojem ništa nije skriveno, i Mudri, Koji svaku stvar stavlja na njeno mjesto, bilo da se radi o Tvojim kosmičkim ili šerijskim odredbama."

(33) Tada Uzvišeni Allah reče Ademu: "Obavijesti ih o imenima tih stvari." Kada ih je on obavijestio onako kako ga je podučio njegov Gospodar, **Allah reče melekima:** "Zar vam nisam rekao da Ja, uistinu, znam sve što je skriveno na nebesima i na Zemlji, i znam ono što ispoljavate i ono o čemu razmišljate?"

(34) Uzvišeni Allah pojašnjava da je On naredio melekima da se poklone Ademu iz poštovanja, pa su to žurno učinili pokoravajući se Allahovoj naredbi, osim Iblisa, koji je bio jedan od džina i koji se sustegao od pokornosti, prkoseći Allahovoj naredbi i oholeći se nad Ademom. Time je postao nevjernik u Allaha Uzvišenog.

(35) Rekosmo: "O Ademe, nastanite se ti i supruga tvoja Havva u džennetu i **prijatno jedite u njemu šta god želite** i gdje god želite, bez ičega što će vam pokvariti užitek. Ali čuvajte se dobro drveta čiji plodovi su vam zabranjeni za jelo, jer ako tu zabranu prekršite, bit ćete nepravednici, zbog kršenja onoga što sam vam naredio."

(36) Šejtan im je neprestano došaptavao i uljepšavao im kršenje Allahove naredbe, sve dok ih nije **naveo da zgriješe** i jedu plodove tog drveta koje im je Allah zabranio. Kazna za to im je bila to što ih je Allah izveo iz dženneta u kojem su bili, **rekavši njima i šejtanu:** "Silazite na Zemlju! Bit ćete neprijatelji jedni drugima; na toj Zemlji ćete boraviti i ostati, uživajući u njenim blagodatima, sve do kraja vaših život i dok ne nastupi Sudnji čas."

(37) Adem je prihvatio riječi koje mu je Allah objavio i kojima ga je nadahnuo da Mu se njima pomoli – naveden su u ajetu: "'Gospodaru naš', rekoše oni, 'sami smo sebi zulum učinili, i ako nam Ti ne oprostiš i ne smiluješ nam se, sigurno ćemo u redovima gubitnika biti'" (el-Ea'raf, 23). Allah je prihvatio njegovo pokajanje i oprostio mu, jer je On, Uzvišeni, onaj koji puno prašta Svojim robovima i koji je milostiv prema njima.

(38) Rekli smo im: "Silazite svi iz dženneta na Zemlju, dolazit će vam Moje upute preko Mojih poslanika, pa ko ih bude slijedio vjerujući u Moje poslanike, ničega se neće bojati na ahiretu, niti će tugovati za bilo čim od onoga što im je promaklo na dunjaluku.

(39) Što se tiče onih koji su uznevjerovali i naše ajete u laž utjerali, takvi su stanovnici vatre koji će u njoj vječno boraviti.

(40) O potomci Allahovog vjerovjesnika Jakuba, sjetite se Allahovih uzastopnih blagodati prema vama i budite Mu zahvalni na njima, i držite se ispunjenja zavjeta prema Njemu, a koji sadrži vjerovanje u Njega i Njegove poslanike, i rad po Njegovim zakonima. Ako to budete ispunili, i **On će Svoje obećanje vama ispuniti**: lijep život na dunjaluku vam dati i lijepu nagradu na Sudnjem danu pripremiti. Samo se Njega bojte i nemojte zavjet koji ste dali Njemu prekršiti.

(41) Vjerujte u Kur'an koji je objavljen Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, i koji se slaže sa monoteizmom i najavom Muhammedovog poslanstva sadržanom u Tevratu prije nego je Tevrat iskrivljen, i nemojte nikako biti prvi koji će u njega uznevjerovati! Nemojte ajete koje sam vam objavio za nisku cijenu mijenjati, koja se ogleda u steicanju ovosvjetskog ugleda ili vlasti, i čuvajte se Moje srdžbe i kazne.

(42) Nemojte miješati istinu koju sam objavio Svojim poslanicima sa vašim lažima koje izmišljate, i nemojte kriti istinu koja je došla u vašim knjigama, a koja sadrži opis Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, iako je znate i u nju ste uvjereni.

(43) **Obavljajte namaz potpuno**, poštujući njegove ruknove, vadžibe i sunnete, i dajte zekat iz vašeg imetka koji je Allah učinio u vašim rukama, i pokoravajte se Allahu sa sljedbenicima poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, koji se pokoravaju.

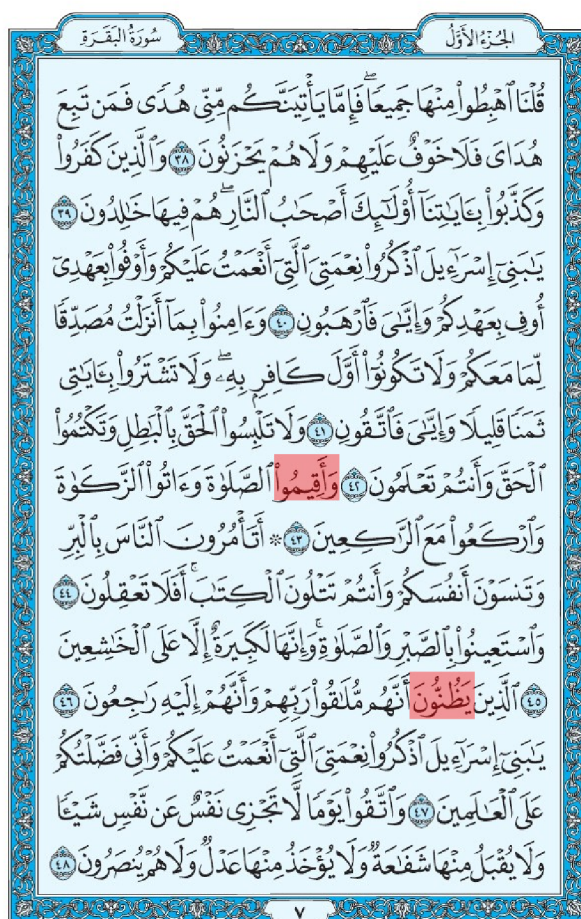
(44) Kako je samo ružno da drugima naređujete da vjeruju i dobro čine, dok se vi od toga okrećete i sebe zaboravljate, premda vi Tevrat učite! Znate za Allahovu naredbu u Tevratu da se Njegova vjera slijedi, i da se u Njegove poslanike vjeruje, pa zar nećete koristiti razume svoje?

(45) Pomognite se u obavljanju vaših dunjalučkih i vjerskih poslova strpljenjem i namazom koji vas približava Allahu i veže za Njega, pa će vam On pomoći i sačuvati vas, otklanjajući štetu od vas. Doista je obavljanje namaza teško onima koji nisu predani i pokorni svom Gospodaru.

(46) To je zato što su oni **uvjereni** da će otići svom Gospodaru, i da će Ga sresti na Danu stajanja pred Allahom, da će se Njemu vratiti kako bi im dao naknadu sa njihova djela.

(47) O sinovi Allahovog vjerovjesnika Jakuba, sjetite se Mojih vjerskih i dunjalučkih blagodati prema vama, i sjetite se toga što sam vas uzdigao nad vašim savremeniciima dajući vam vjerovjesništvo i vlast!

(48) Učinite između vas i kazne na Danu stajanja pred Allahom štit činjenjem onoga što je Allah naredio i sustezanjem od onoga što je zabranio. To je dan u kojem niko nikome neće moći pomoći i u kojem se ničije zagovaranje za otklanjanje štete ili pribavljanje koristi neće prihvatiti, osim ako Allah to dozvoli. Tog dana neće biti prihvaćena nikakva otkupnina, makar se htjeli otkupiti udjeljujući punu Zemlju zlata. Ako neće biti od koristi ni zagovarač, ni otkupnina, ni pomagač, pa kuda onda pobjeći i izlaz tražiti?

(49) Sjetite se, o potomci Israilovi, kada smo vas izbacili od faraonovih sljedbenika, koji su vas žestoko kažnjavali raznim vrstama kazne. Ubijali su vašu mušku djecu, koljući ih, kako bi vas istrijebili, a u životu ostavljali vaše kćeri kako bi ih služile, želeći vas time potpuno poniziti. Vaše spasenje od faraona predstavlja veliki ispit za vas od vašeg Gospodara, kako biste zahvalni bili.

(50) Sjetite se blagodati naše prema vama koja se ogleda u Našem razdvajanju mora za vas, kada smo vam načinili suh put kojim ćete ići, i time vas izbacili, dok smo vašeg neprijatelja, faraona i njegove sljedbenike, potopili pred vašim očima, dok ste sve to posmatrali.

(51) I sjetite se blagodati kada smo Musau četrdeset noći dug susret odredili, kako bi se upotpunilo objavljivanje Tevrata, koji je svjetlost i uputa, a zatim ste vi tele za božanstvo uzeli u tom periodu, sami sebi nepravdu čineći.

(52) Prešli vam preko toga nakon što ste se pokajali, pa vas nismo kaznili kako biste Allahu zahvalni bili, iskreno Ga obožavajući i Njemu se pokoravajući.

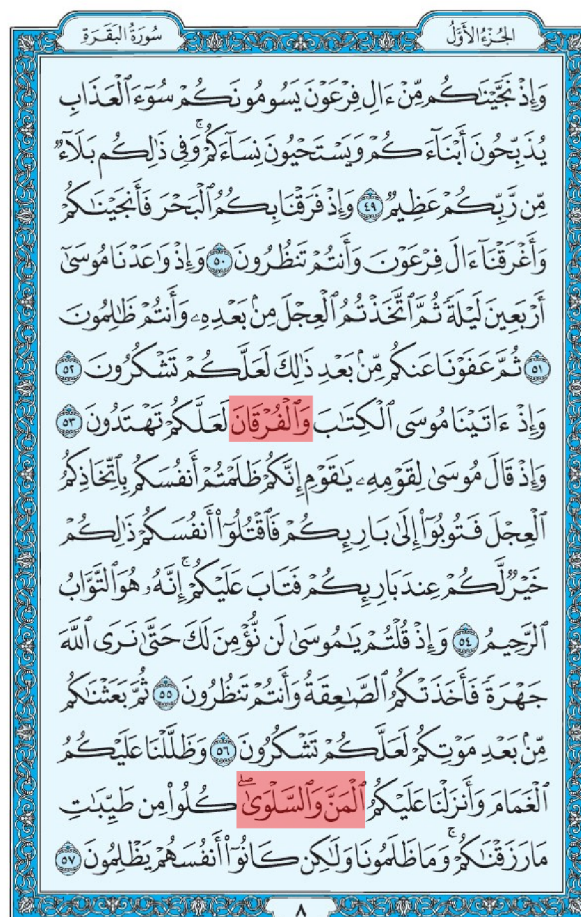
(53) I sjetite se blagodati kada smo Musau, alejhis-selam, objavili Tevrat, **koji razdvaja između istine i neistine**, upute i zablude, kako biste njime krenuli putem istine.

(54) I sjetite se blagodati toga što vas je Allah uputio da se pokajete od obožavanja teleta, kada je Musa, alejhis-selam, **rekao**: "Učinili ste nepravdu sebi uzimajući tele za božanstvo koje obožavate, pa se pokajte i vratite svom Stvoritelju tako što ćete ubiti jedni druge. Pokajanje na taj način vam je bolje od upuštanja u nevjerstvo je će vas odvesti vječnom boravku u Vatri. Vi ste to uradili jer vas je Allah tome uputio i u tome pomogao, pa vam je oprostio jer On, uistinu, puno prašta i puno je milostiv prema Svojim robovima."

(55) I sjetite se kada su vaši preci drsko rekli Musau, alejhis-selam: "Nećemo vjerovati dok ne vidimo Allaha očima svojim, bez zastora, pa vas je spalila vatra poubijavši vas, dok jedni druge gledate."

(56) Zatim smo vas, nakon smrti, proživjeli kako biste Allahu bili zahvalni na toj blagodati.

(57) U naše blagodati prema vama spada to što smo poslali oblak koji će vam hladovinu praviti, štiteći vas od sunčeve vreline, nakon što ste po Zemlji počeli lutati, i spustili smo vam **slatko piće, slično medu, i male ptice lijepog ukusa, slične prepelicama**, **rekavši vam**: "Jedite lijepa jela kojima smo vas opskrbili." Oni nam nisu naudili njihovim poricanjem ovih blagodati i njihovom nezahvalnošću, već su sami sebi nepravdu učinili time što su nagradu izgubili i sebe kazni izložili.

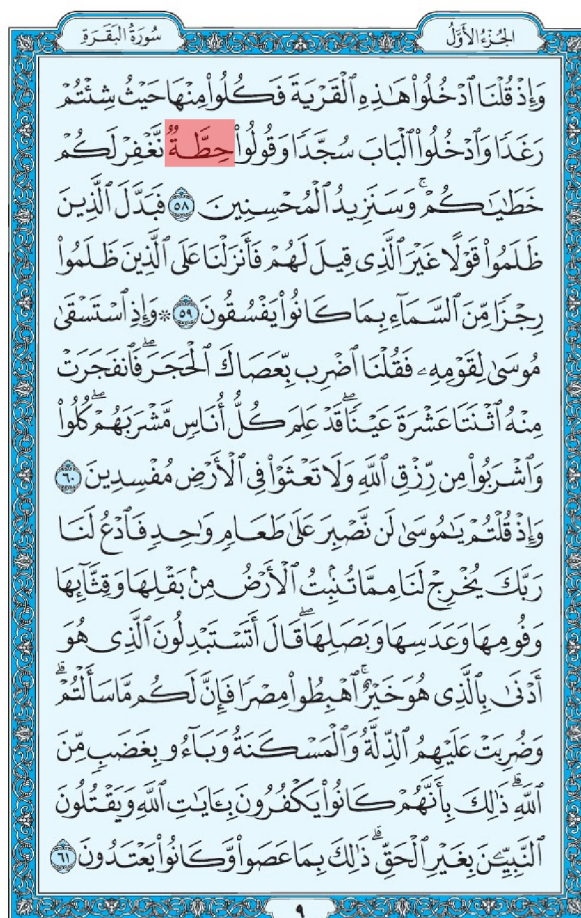

(58) Sjetite se Allahove blagodati kada smo vam rekli: "Uđite u Bejtul-Makdis (Jerusalim) i jedite u njemu lijepa jela na kojem god mjestu želite, neka vam bude prijatno i ukusno, ali uđite poklonjeni i pokorni Allahu, i molite Ga riječima: '**Allahu oprosti nam grijeh**' – odazvat ćemo vam se, i dobročiniteljima ćemo povećati nagradu za dobra djela."

(59) Ali oni koji su nepravedni bili su promijenili djelo i izmijenili riječi, pa su ušli u grad okrećući svoje stražnjice i tako puzili unazad, govoreći: "Ječmeno zmo", čime su se htjeli ismijavati Allahovom naredbom. Kazna za to je bila da je Allah na nepravедnike spustio kaznu sa neba, jer su prešli granice Njegovog zakona i prekršili Njegovu naredbu.

(60) I sjetite se Allahove blagodati kada se lutali po Zemlji, i kada vas je spopala žestoka žeđ, pa je Musa, alejhis-selam, ponizno molio svog Gospodara da vas napoji, nakon čega smo mu naredili da štapom udari kamen, iz kojeg je poteklo dvanaest izvora, koliko ima vaših plemena. Iz tog kamena je jako potekla voda i svakom plemenu smo pojasnili posebno mjesto sa kojeg će ono piti, kako ne bi došlo do nesuglasica među njima, i rekli smo im: "Jedite i pijte Allahovu opksrbu koju vam je dao bez imalo vašeg truda, i nemojte nered po Zemlji sijati!"

(61) I sjetite se kada ste nezahvalni na blagodatima vašeg Gospodara postali, pa vam je dosadilo da jedete ono što vam je Allah spustio: manu i prepelice, rekli ste: "Nećemo se strpiti na jednoj istoj hrani", i tražili ste od Musaa, alejhis-selam, da moli Allaha da vam podari od onoga što zemlja rađa: povrća i krastavaca, pšenice, leće i luka crvenog, pa da vam to bude hrana. Musa, alejhis-selam, osudio je taj vaš postupak, jer ste htjeli zamijeniti ono što je časnije i bolje – manu i prepelicu – onim što je manje vrijedno, premda vam je ovo prvo dolazilo bez truda i umora. Rekao vam je: "Idite u koji hoćete grad, naći ćete to što tražite na njihovim njivama i pijacama." Zbog njihovog slijeđenja strasti i stalnog okretanja od onoga što je Allah birao za njih, pratilo ih je poniženje, siromaštvo i bijeda, jer su izazvali Allahovu srdžbu napuštajući Njegovu vjeru, ne vjerujući u Njegove ajete, ubijajući Njegove vjerovjesnike nepravедno i nasilnički. Sve to spada u njihovo grijеšenje prema Allahu i prelaženje Njegovih granica.

(62) Doista pripadnici ovog umeta koji vjeruju, kao i vjernici među pripadnicima prijašnjih umeta koji bijahu prije Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstva, poput jevreja, kršćana i **sabejaca – skupina sljedbenika prijašnjih vjerovjesnika**, koji su vjerovali u Allaha i Posljednji dan, oni će imati nagradu kod svog Gospodara i ničega se neće bojati, kad je u pitanju ono što ih čeka na ahiretu, niti će za nečim tugovati, kad je u pitanju ono što ih je mimišlo na dunjaluku.

(63) I sjetite se čvrstog zavjeta koji smo od vas uzeli, da ćete vjerovati u Allaha i Njegove poslanike, i iznad vas smo brdo podigli plašeci vas i upozoravajući na nepoštivanje tog zavjeta, naređujući vam da ozbiljno prihvatite Tevrat, koji vam je objavljen, trudeći se da ga primijenite, bez nemara i lijenosti, zatim čuvajući ono što je u njemu, i promišljajući o tome, kako biste se time sačuvali Allahove kazne.

(64) Međutim, vi ste se okrenuli i nepokorni bili nakon što smo od vas čvrst zavjet uzeli, i da nije Allahove darežljivosti prema vama koja se ogleda u Njegovom prelaženju preko vaših postupaka, i da nije Njegove milosti koja se ogleda u prihvatanju vašeg pokajanja, propali biste zbog vašeg okretanja i grijehenja.

(65) Preneseno vam je šta se dogodilo vašim precima koji su prešli granicu time što su lovili u subotu, a zabranjeno im je da love subotom, pa su splotku smislili i mreže prije subote postavljali, te ih nedjeljom vadili. Allah je ove splotkaroše u odbačene majmune pretvorio, zbog njihovog splotkarenja.

(66) Ovo naselje, koje je granice prelazilo, učinili smo poukom za susjedna naselja, i za one poslije njih, kako ne bi tako postupali i time kaznu zaslužili. Učinili smo ga opomenom za bogobojazne, koji se boje Allahove kazne namijenjene onima koji prelaze Njegove granice.

(67) I sjetite se kazivanja o vašim precima, i onoga što je bilo između njih i Musaa, alejhis-selam. On ih je obavijestio da im je Allah naredio da zakolju neku kravu, pa umjesto da žurno izvrše Allahovu naredbu, oni su, inateći se, **rekli**: "Zar se ismijavaš sa nama?" Musa reče: "Allahu se utječem od toga da lažem na Allaha i ismijavam se sa ljudima!"

(68) Oni rekoše Musau: "Zamoli svog Gospodara da nam pojasni kakva je to krava koju nam je naredio da zakoljemo." On im reče: "Allah vam kaže: 'To je srednja krava, ni **stara** ni mlada, već **između** tog dvoga', pa požurite i izvršite naredbu vašeg Gospodara!"

(69) Oni su nastavili da se raspravljaju i inate, pa rekoše Musau, alejhis-selam: "Zamoli svog Gospodara da nam pojasni koje je boje ta krava", **pa im Musa reče**: "Allah kaže: 'To je **izrazito žuta** krava koja se sviđa svakom ko je vidi.'"

(70) Oni su nastavili sa svojim inatom, **pa rekoše**: "Zamoli za nas svog Gospodara da nam dodatno pojašni osobine te krave, jer takvih kakvim si ih opisao ima puno, pa je ne možemo odrediti." Oni su tvrdili da će, ako Allah da, pronaći kravu čije se klanje traži.

(71) Musa im reče: "Allah kaže da ta krava nije korišćena za obrađivanje zemlje, niti za njeno navodnjavanje, i da nema nikakve mahane niti na njoj ima ikakve **druge boje** mimo žute." Onda su rekli: "E, sada si nam je opisao tako precizno da se tačno može odrediti koja je to krava." Zatim su je zaklali, nakon što su umalo odbili tu naredbu svojim inatom i raspravljanjem.

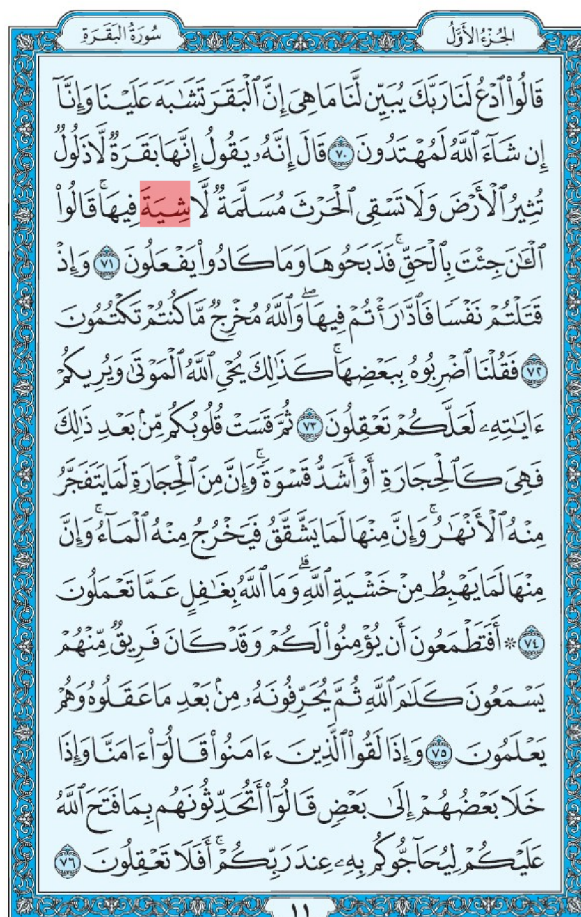
(72) I sjetite se kada se ubili jednog od vas, pa ste se međusobno optuživali za to ubistvo i među vama je do spora došlo, a Allah će pokazati istinu o ubistvu te nevine osobe.

(73) Rekli smo vam: "Uzmite jedan dio krave čije smo vam klanje naredili, i njime udarite ubijenog, pa će ga Allah oživjeti da vas obavijesti ko je ubica." Oni su to uradili i ovaj čovjek je rekao ko je njegov ubica. Kao što je Allah oživio ovog mrtvaca, tako će oživiti mrtve na Sudnjem danu. On vam pokazuje dokaze Svoje moći kako biste o njima razmislili i istinski u Allaha povjerovali.

(74) Zatim su vaša srca okorjela, nakon što ste vidjeli veličanstvene opomene i zapanjujuće dokaze, pa su postala poput kamena, čak i tvrđa od kamena. Vaša srca nikako da se promijene, a ima kamenja koje se promijeni, pa iz nekog kamenja izbiju rijeke, neko se raspukne pa iz njega izađe voda koja teče i kojom se koriste ljudi i životinje, a ima i onog kamenja koje pada sa vrha planina bojeći se Allaha. Međutim, vaša srca nisu takva. Allah ne zanemaruje ono što vi radite, već dobro to zna i za to će vas kazniti.

(75) O vjernici, zar se nadate da će Židovi povjerovati i vama se odazvati nakon što ste spoznali njihov inat? Skupina njihovih učenjaka je slušala Allahov govor koji im je objavljen u Tevratu, a zatim su mijenjali njegove riječi i njegova značenja nakon što su ih spoznali, iako su znali koliko je to veliki zločin.

(76) Jedna od kontradikcija i spletki židova i to je što, kada bi neki od njih sreli vjernike priznali bi im istinitost vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovog poslanstva, i to je ono čemu svjedoči Tevrat, ali kada bi se osamili, korili bi jedni druge zbog ovih priznanja, jer će muslimani ta priznanja koristiti kao dokaz protiv židova.

(77) Ovi židovi rade ove ružne postupke kao da su smetnuli s uma da Allah zna njihove i javne skrivene riječi i njihova skrivena i javna djela, i On će to obznaniti ljudima i time obrukati spletkaroše.

(78) Među židovima ima skupina koja Tevrat uči jezikom, ali ne razumije ono na šta on ukazuje. Oni samo prenose laži koje su uzeli od svojih velikana, i misle da je to Tevrat, koji je Allah objavio.

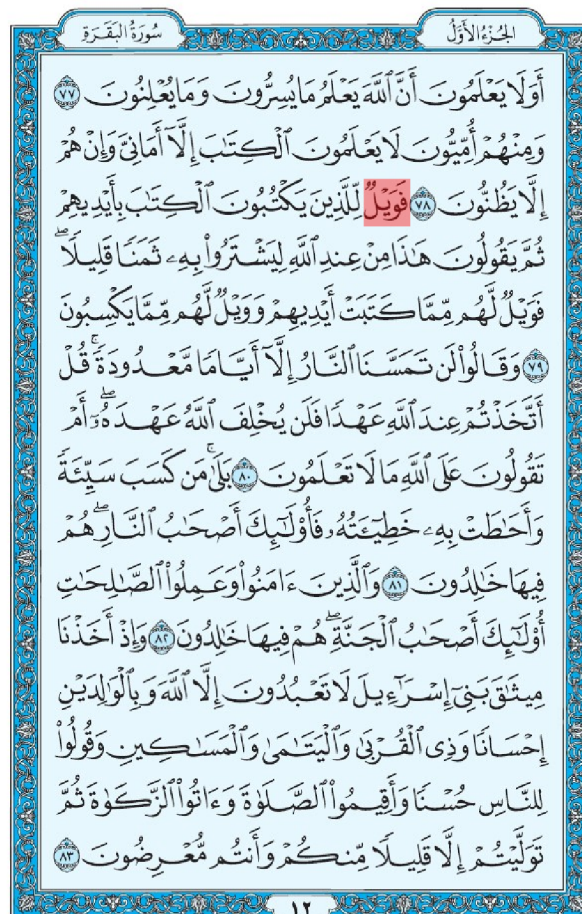
(79) **Propast i žestoka kazna** čekaju ove koji svojim rukama pišu knjigu a zatim kažu, **lažući**: "Ovo je od Allaha", kako bi istinu i slijeđenje istine zamijenili za bezvrijedne dunjalučke koristi, poput imetka i vlasti. Propast i žestoka kazna ih čekaju za ono što su svojim rukama napisali, i za njihove laži na Allaha. Propast i žestoka kazna ih čekaju za njihovo imetak i vlast koje dobijaju u zamjenu za ta njihova ružna djela.

(80) Kažu, **lažući i obmanjujući**: "Vatra nas neće pržiti osim nekoliko dana." Reci im, o **Vjerovjesniče**: "Da li ste za to od Allaha uzeli čvrsto obećanje? Ako jeste, onda će biti tako, jer Allah ne krši Svoja obećanja i zavjete, ili o Allahu govorite ono što ne znate, lažući?"

(81) Nije onako kako su ovi umislili, Allah će kazniti svakog ko je bio nevjernik, i koga su njegovi grijesi okružili sa svake strane, i kaznit će ih bacanjem u Vatru i vječnim boravkom u njoj.

(82) Oni koji su u Allaha i Njegovog Poslanika povjerovali, i koji su dobra djela radili, ući će u džennet i vječno u njemu ostati, kao nagrada za ono što su činili.

(83) I sjetite se, o potomci Israilovi, čvrstog zavjeta koji smo od vas uzeli – da ćete samo Allaha obožavati, i da ćete roditeljima, i bližnjima, i siročadi, i siromasima, i potrebitima dobročinstvo činiti tako što ćete im lijepe riječi upućivati, na dobro navraćati i od zla odvrćati, bez žestine i grubosti, i time što ćete namaz obavljati onako kako vam je naređeno, i što ćete zekat, dobre volje, davati onima koji ga zaslužuju! Ali, vi ste odustali od ispunjavanja tog zavjeta nakon što se se na to obavezali.

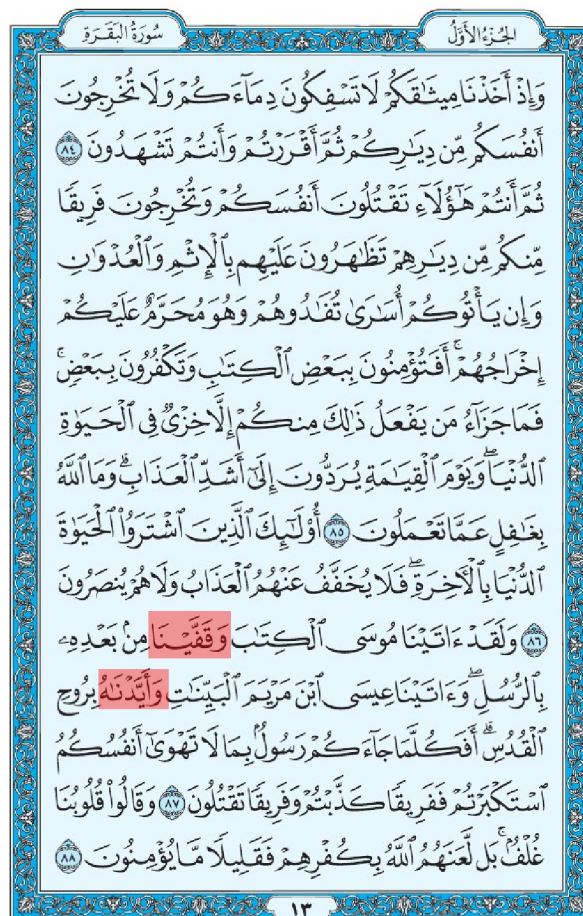
(84) I sjetite se čvrstog zavjeta koji smo od vas u Tevratu uzeli – zabrane da ubijate jedni druge i zabrane da jedni druge protjerujete iz kuća njihovih, i priznali ste taj zavjet, i posvjedočili njegovu istinitost.

(85) Zatim ste prekršili taj zavjet, pa ste jedni druge ubijali, i dio vas ste iz domova njihovih protjerali. U tome ste se pomogli neprijateljima, time nepravdu i nasilje čineći! Kada su vam ti, koje ste protjerali iz domova njihovih, dovedeni rukama neprijatelja kao zarobljenici, vi ste otkupninu za njih platili, premda vam je zabranjeno bilo da ih uopšte protjerujete. Kako to da u jedan dio Tevratu vjerujete, a to je obaveznost plaćanja otkupnine za zarobljenike, a u drugi dio ne vjerujete, a to je čuvanje tuđe krvi i zabrana da jedni druge iz domova protjerujete? Zar onima od vas koji ovo rade ne pripada kazna poniženja u ovom životu i najžešća kazna na ahiretu? Allah nije nemaran glede onoga što vi radite, već to dobro zna i za to će vas kazniti.

(86) To su oni koji su ahiretski život zamijenili dunjalučkim, dajući prednost prolaznom nad vječnim, i njima se ahiretska kazna neće umanjiti, niti će tada ikoga naći da im može pomoći.

(87) Mi smo Musau Tevrat dali, i nakon njega smo mnoge poslanike **poslali**. Isau, sinu Merjeminom, dali smo jasne dokaze koji ukazuju na njegovu istinitost, poput oživljavanja mrtvih i liječenja slijepca od rođenja i gubavca, i **pomogli smo ga** melekom Džibrilom, alejhis-selam. O potomci Israilovi, zar kada god dođe poslanik od Allaha sa nečim što se ne odgovara vašim prohtjevima, oholite se nad istinom i Allahovim poslanicima, pa neke od njih u laž utjerujete, a neke ubijate?

(88) Dokaz jevreja za neslijeđenje Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, **jest sadržan u riječima:** "Naša srca su otvrdla i okorjela, i do njih ne stiže ono što govoriš, niti ona to razumiju", a nije tako, već ih je Allah udaljio od Svoje milosti zbog njihovog nevjerstva, pa je malo njih povjerovalo u ono što je Allah objavio.

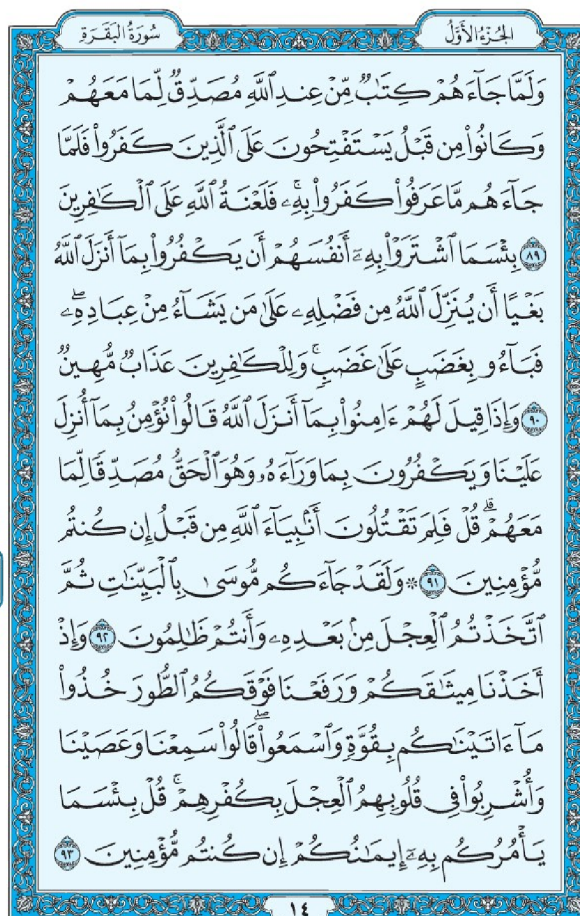
(89) Kada im je došao plemeniti Kur'an od Allaha, koji se slaže u univerzalnim principima koji su došli u Tevratu i Indžilu, a oni su prije objave Kur'ana govorili: "Mi ćemo pobijediti mnogobošce, i osvajati ćemo kada nam bude poslan vjerovjesnik u kojeg ćemo povjerovati i kojeg ćemo slijediti", i kada im je došao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, onakav kakvog su ga znali iz svojih knjiga – uznevjerovali su u istinu koju su znali, pa neka je Allahovo prokletstvo na nevjernike u Allaha i Njegova Poslanika.

(90) Jadno li je to što su iman u Allaha i Njegove poslanike, u kojem se nalazi sreća za njihove duše, zamijenili nevjerstvom u ono što je Allah objavio i utjerivanjem Njegovih poslanika u laž, zbog nepravdnosti i zavisti što je Allah dao vjerovjesništvo i Kur'an Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Time su zaslužili višestruku Allahovu srdžbu, jer su uznevjerovali u Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i zato što su prije toga Tevrat iskrivili. Nevjernicima u poslanstvo Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, pripada ponižavajuća patnja na Sudnjem danu.

(91) Kada se ovim jevrejima kaže: "Vjerujte u uputu i istinu koju je Allah objavio Svom Poslaniku!", oni kažu: "Vjerujemo u ono što je objavljeno našim vjerovjesnicima", a ne vjeruju u ono što je objavljeno Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, iako je ovaj Kur'an istina koja se slaže sa onim što im je došlo od Allaha. Da su istinski vjerovali u ono što im je objavljeno, povjerovali bi i u Kur'an. Reci, o Vjerovjesniče, odgovarajući im: "Zašto ste ranije ubijali Allahove vjerovjesnike, ako ste stvarno bili vjernici u ono što su vam donijeli?"

(92) Vaš poslanik Musa, alejhis-selam, došao vam je sa jasnim dokazima koji ukazuju na njegovu istinitost, pa ste tele uzeli za boga kojeg obožavate nakon što je Musa otišao da razgovara sa svojim Gospodarom. Nepravdu ste učinili time što ste obožavali nekog pored Allaha, a samo On istinski zaslužuje da Mu se ibadet čini.

(93) I sjetite se kada smo od vas čvrst zavjet uzeli da ćete slijediti Musaa, alejhis-selam, i da ćete prihvatiti ono sa čim je od Allaha došao. Iznad vas smo brdo podigli, plašeći vas, i rekli smo vam: "Ozbiljno i čvrsto uzmite i prihvatite Tevrat, koji vam objavljujemo, i trudite se u radu po njemu, i pokorite se, inače ćemo na vas brdo strovaliti!" Vi ste rekli: "Čujemo ušima, ali se suprotstavljamo djelima!" U vaša srca se čvrsto ustabililo obožavanje teleta, zbog vašeg nevjerstva. Reci im, o Vjerovjesniče: "Ružno li je to što vam vaše nevjerstvo naređuje, jer istinsko vjerovanje se ne može spojiti sa nevjerstvom.

(94) Reci, o Vjerovjesniče, ako je džennet osiguran samo za vas, Jevreje, na ahiretu, i ako u njega niko drugi neće ući, poželite smrt i tražite je, kako biste brzo dostigli taj stepen i odmorili se od tereta i briga dunjalučkog života – ako istinu govorite.

(95) Nikada neće smrt poželjeti, zato što su u ovom životu bili nevjernici u Allaha i Njegove poslanike, i zato što su Njegove knjige iskrivljavali, a Allah dobro zna nepravednike među njima i među drugim ljudima, i svakog će kazniti shodno njegovim djelima.

(96) I vidjet ćeš sigurno, o Vjerovjesniče, da su jevreji ljudi koji najviše žude za životom, makar bio prezren i ponižavajući. Čak više žude za životom od mnogobožaca, koji ne vjeruju u proživljenje i obračun, iako su jevreji sljedbenici Knjige, te vjeruju u proživljenje i obračun. Voljeli bi da žive hiljadu godina, premda ih taj život ne bi **udaljio** od Allahove kazne, ma koliko dug bio. Allah dobro zna i vidi ono što rade, ništa Mu skriveno nije, i kaznit će ih za djela njihova.

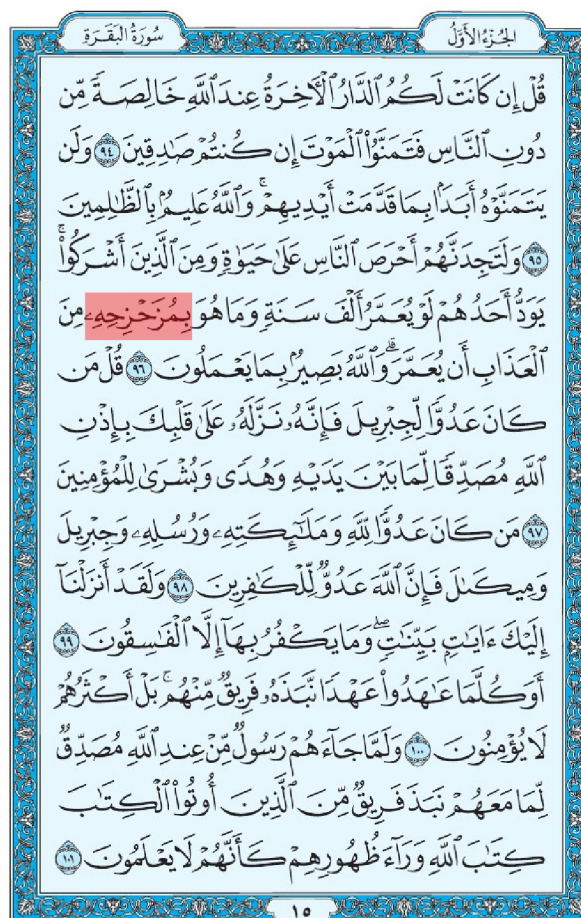
(97) Reci, o Vjerovjesniče, **onim jevrejima koji kažu da je Džibril njihov neprijatelj**: "On je taj koji ti je donio Kur'an, Allahovom dozvolom; Kur'an koji potvrđuje prijašnje Božije knjige, poput Tivrata i Indžila, i koji ukazuje na dobro i vjernike obvesaljava nagradom koju im je Allah pripremio. Onaj ko smatra neprijateljem nekoga ko ima ovakva svojstva, u zabludi je."

(98) Ko neprijateljuje protiv Allaha, Njegovih meleka i poslanika, i ko neprijateljuje protiv dva Allahu posebno bliska meleka Džibrila i Mikaila, Allah je neprijatelj takvim nevjernicima među vama, kao i svim drugima. A kome je Allah neprijatelj, takav je u očitom gubitku.

(99) Mi smo, o Vjerovjesniče, objavili jasne znakove koji ukazuju istinitost tvog vjerovjesništva i tvoje Objave, i u njih ne vjeruje, i pored njihove jasnoće samo oni koji su izašli iz Allahove vjere.

(100) U loše stanje jevreja spada i to da, kada god bi se prihvatili nekog zavjeta, u šta se ubraja i vjerovanje u ono što je rečeno u Tivratu u vezi s vjerovjesništvom poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, dio njih bi to prekršio. Čak većina njih ne vjeruje istinski u ono što je Allah Uzvišeni objavio, jer vjerovanje podstiče čovjeka da ispunjava zavjete i obećanja.

(101) Kada im je došao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, kao poslanik od Allaha, sa svojstvima opisanim u Tivratu, dio jevreja se okrenuo od toga na šta ukazuje Tivrati i bacio je to iza leđa, ne mareći, zbog čega su postali slični onome koji uopšte ne zna istinu i uputu, pa zbog neznanja ne mari.

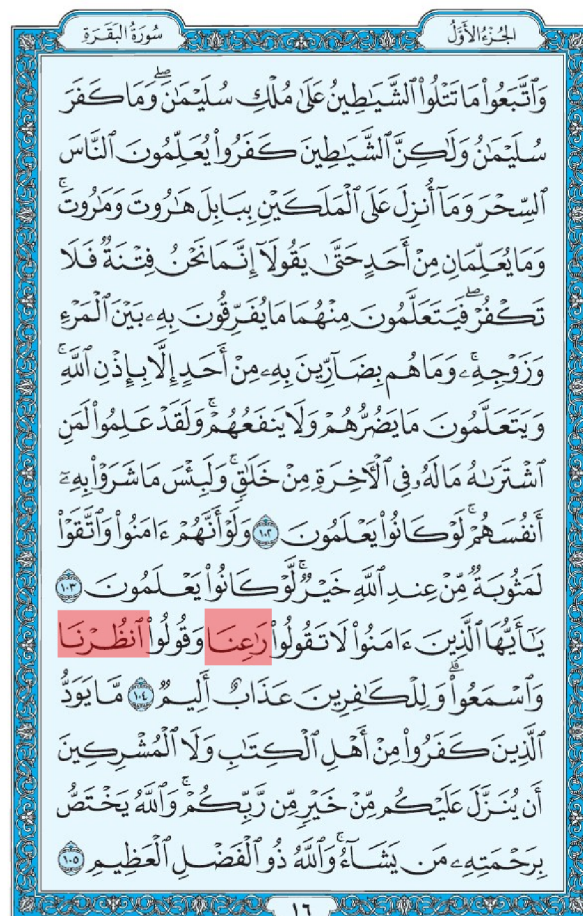

(102) Židovi su ostavili Allahovu vjeru i umjesto nje slijedili ono što su šejtani izmislili lažući u vezi s vlasti Allahovog vjerovjesnika Sulejmana, alejhis-selam – govorahu da je on učvrstio svoju vlast pomoću sihra. Međutim, Sulejman nije učinio djelo nevjerstva jer nije praktikovao sihr, kako misle židovi, već su šejtani učinili djelo nevjerstva time što su ljude podučavali sihru. Podučavali su ih sihru koji je objavljen dvojici meleka, Harutu i Marutu, u gradu Babilon u Iraku, a on je njima bio objavljen radi iskušenja ljudi. Ta dva meleka nikog nisu podučavali sihru, **osim nakon što bi ga upozorili i rekli: "Mi smo iskušenje ljudima, pa nemoj činiti djelo nevjerstva time što ćeš učiti sihr."** Ko nije prihvatio njihov savjet, naučio je od njih sihr. U vrste tog sihra spada i sihr razdvajanja muža od žene tako što proizvodi mržnju između njih. Ti sihirbazi nikome ne mogu nauditi osim Allahovom dozvolom i voljom. Oni su time učili ono što im šteti i što im ne koristi. Ti židovi su znali da onaj ko Allahovu knjigu zamijeni sihrom – na ahiretu neće imati nikakvog udjela. Ružno li je ono što za šta su sebe prodali mijenjajući Allahovu objavu za sihr. Da su znali šta im stvarno koristi ne bi se usudili da urade to ružno djelo i ne bi upali u jasnu zabludu.

(103) Da su židovi istinski povjerovali u Allaha i bojali Ga se čineći ono što je On naredio i kloneći se onoga što je zabranio, dobili bi Allahovu nagradu, koja je bolja od onoga na čemu su – kad bi znali šta je to što im stvarno koristi.

(104) Uzvišeni Allah upućuje vjernike da biraju lijepe izraze koje će upotrebljavati, **pa im kaže: "O vi koji vjerujete, ne govorite: 'Ra'ina'", a to znači: vodi računa o nama**, jer židovi iskrivljuju značenje te dvosmislene riječi i njome ciljaju ružno značenje, a to je "raina" u značenju: lahkomišleno, glupo. Uzvišeni Allah je zabranio ashabima da koriste ovu riječ kako bi zatvorio ova vrata, **i naredio je Svojim robovima da umjesto nje kažu: "Unzurna", tj. sačekaj da razumijemo šta nam govoriš**. To je riječ koja izvršava cilj prvobitne riječi koju su koristili, ali bez problematične dvosmislenosti. A nevjernicima u Allaha pripada bolna kazna.

(105) Nevjernici, bilo da su mnogobošci ili sljedbenici Knjige, ne vole da vam vaš Gospodar spusti bilo kakvo dobro, malo ili veliko, ali Allah Svoju milost daje onome kome On hoće, poput vjerovjesništva, Objave, vjerovanja. Allah je posjednik velikog dobra i svaki hajr kojeg neko postigne – od Allaha je. U Njegove darove spada i slanje poslanika i objavljivanje knjiga.

(106) Uzvišeni Allah pojašnjava da kada **dokine propis** nekog kur'anskog ajeta, ili dokine učenje tog ajeta pa ga ljudi **zaborave**, On objavi drugi ajet koji je korisniji i kratkoročno i dugoročno, ili objavi njemu sličan ajet, shodno onome što iziskuje Njegovo apsolutno znanje i Njegova apsolutna mudrost. Ti, Vjerovjesniče, znaš da Allah sve može i da radi šta On hoće, i da sudi i određuje onako kako On hoće.

(107) Ti znaš, o Vjerovjesniče, da Allah posjeduje nebesa i Zemlju, sudi onako kako hoće i upravlja onako kako hoće, naređuje Svojim robovima ono što On hoće i zabranjuje im ono što hoće. On utvrđuje propise koje hoće i dokida propise koje hoće. Vi nemate zaštitnika mimo Allaha koji o vama vodi računa, niti mimo Njega imate pomagača koji od vas odagnava štetu. Allah Jedini sve to radi i sve to može.

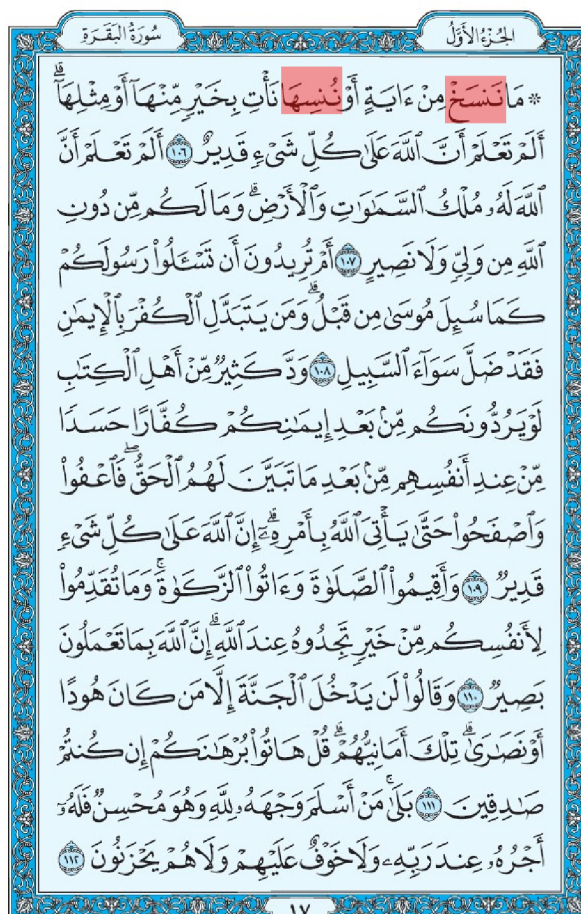
(108) Vi ne trebate, o vjernici, da pitate vašeg poslanika, prkoseći i suprotstavljajući se, onako kako su Musaovi sunarodnjaci, ranije, pitali Musaa i tražili od njega da im omogući da vide Allaha izravno. Ko vjerovanje zamijeni nevjerstvom, takav je skrenuo sa srednjeg puta koji je Pravi put.

(109) Mnogi jevreji i kršćani priželjkuju da vi, nakon vjerovanja, nevjernici postanete, kao što ste nekada obožavali kipove. Oni to priželjkuju zbog zavisti koja se krije u njihovim dušama. Oni to priželjkuju nakon što im je postalo jasno da je ono sa čim je došao Vjerovjesnik istina od Allaha. Ali vi, o vjernici, pređite preko njihovim djela i preko njihovog džahilijeta i zla u njihovim dušama dok Allah ne objavi Svoju presudu glede njih. Nakon toga je Allah objavio Svoj sud i propis o njima, **pa je nevjernicima dato da biraju između tri stvari**: da prime islam, da plaćaju džizju ili rat. A Allah je nad svim moćan, i oni Mu ne mogu umaći.

(110) Potpuno obavljajte namaz, s njegovim ruknovima, vadžibima i sunnetima, i dajte zekat na imetak onima kojima je to propisano. Koliko god dobrih djela da uradite tokom života – to su zalihe za vas čiju nagradu ćete dobiti kod vašeg Gospodara na Sudnjem danu. Allah, uistinu, vidi ono što radite, i svakog od vas će nagraditi shodno njegovim djelima.

(111) I jevreji i kršćani govore da samo njima pripada džennet. **Jevreji kažu: "U njega neće ući osim ko je jevrej", a kršćani kažu: "U njega neće ući osim kršćanin."** To su njihove puste želje i obmane. Reci im, o **Vjerovjesniče: "Dajte dokaz za to što tvrdite, ako istinu govorite."**

(112) U džennet će ući svako ko bude iskren prema Allahu i ko Ga ispravno obožava slijedeći ono sa čim je došao Poslanik. Takav će ući u džennet iz kojeg god skupine da potiče. Imat će nagradu kod svog Gospodara i ničega se neće bojati kad su u pitanju stvari koje ga čekaju, niti će tugovati za stvarima koje su ga mimoišle na dunjaluku. Te osobine, nakon poslanstva Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, posjeduju samo muslimani.

(113) Jevreji kažu: "Kršćani nisu na ispravnoj vjeri", a kršćani kažu: "Jevreji nisu na ispravnoj vjeri", a svi oni čitaju knjige koje im je Allah objavio i čitaju Njegove naredbe da se vjeruje u sve vjerovjesnike bez pravljenja bilo kakve razlike među njima. Oni tim svojim djelima sliče mnogobošcima, koji ne znaju i koji su sve poslanike utjerali u laž, kao i ono što im je objavljeno. Zato, Allah će na Sudnjem danu pravedno suditi svim njima koji su se razišli, onako kako je obavijestio Svoje robove, a to znači da neće uspjeti niko ko nije povjerovao u sve ono što je Allah Uzvišeni objavio.

(114) Niko nije nepravedniji od onoga ko zabranjuje da se Allahovo ime spominje u Njegovim džamijama. Takav zabranjuje obavljanje namaza, spominjanje Allaha i učenje Kur'ana u džamijama, i nastoji ih opustošiti i uništiti, time što će ih fizički srušiti, ili što će zabraniti da se u njima ibadet čini. Ti ljudi, koji nastoje uništiti Allahove džamije, ne bi trebalo da u njih uđu osim bojeći se Allahove kazne iz dubine srca, zbog svog nevjerstva i odvratanja od Allahovih kuća. Njima u ovom životu pripada poniženje i prezrenost, što će ih stići preko vjernika, a na ahiretu ih čeka velika kazna, zbog toga što su ljude tjerali od Allahovih džamija.

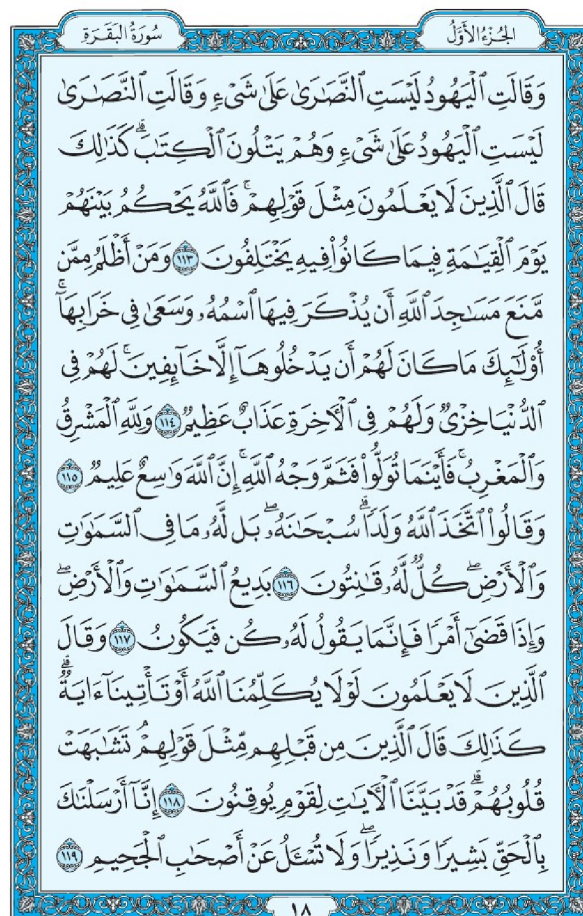
(115) Allahu pripada vlast nad istokom i zapadom i nad onim između istoka i zapada, pa u kojem god pravcu da se okrenete, vi se ka Njemu okrećete. Ako vam naredi da se okrenete prema Kudsu ili prema Kabi, ili pogriješite u određivanju pravca kible, ili vam je teško da se okrenete ka kibli, nećete biti koreni zbog toga, jer svi pravci pripadaju Allahu. Allah je neizmjerljivo darežljiv, sva Svoja stvorenja obuhvata milošću i svima olakšava. On zna njihove namjere i ono što čine.

(116) Jevreji, kršćani i mnogobošci govore: "Allah je Sebi uzeo dijete." Čist je Allah od toga, On je neovisan od stvorenja. Dijete ima onaj kome je ono potrebno, dok Allahu pripada vlast nad svim što je na nebesima i na Zemlji. Sva stvorenja su Njegovi robovi, Njemu pokorni i On njima upravlja kako hoće.

(117) Uzvišeni Allah je stvorio nebesa i Zemlju i ono što je na njima iz ničega. Kada on nešto odredi i želi, samo kaže: "Budi", i ono bude, onako kako to On želi. Niko ne može odbiti ono što On odredi.

(118) Oni koji ne znaju – sljedbenici Knjige i mnogobošci – prkosno odbijaju istinu, te govore: "Zašto nam se Allah ne obrati bez posrednika, ili nam ne dođe osjetilni znak, poseban za nas?" Isto to su govorili i prijašnji narodi koji su poslanike prije njih u laž utjerali, iako su se živjeli u različitim vremenima i mjestima. Mi smo pojasnili ajete ljudima koji kada im istina postane jasna, u nju postaju uvjereni i ne sumnjaju, i ne prkosu.

(119) Mi smo te, o Vjerovjesniče, poslali sa istinitom vjerom u koju nema sumnje, da obraduješ vjernike džennetom i upozoriš nevjernike Vatrom. Tvoje je samo da jasno dostaviš, i Allah te neće pitati o onima koji nisu povjerovali u tebe, o stanovnicima Vatre.

(120) Uzvišeni se Allah obraća Svom Vjerovjesniku, **usmjeravajući ga i upozoravajući**: "Jevreji i kršćani neće biti zadovoljni tobom sve dok ne ostaviš islam i dok ne postaneš sljedbenik onoga na čemu su oni. Ali, ako se to desi tebi ili nekom od tvojih sljedbenika, nakon jasne istine koja ti je došla, niko te od Allaha ne bi mogao zaštititi niti bi ti mogao pomoći." Ovaj ajet dovoljan je kao pokazatelj opasnosti ostavljanja istine i oponašanja sljedbenika zablude.

(121) Plemeniti Kur'an govori o skupini sljedbenika Knjige koji rade po onome što se nalazi u objavljenim Knjigama i istinski ga primjenjuju. Ovakvi u svojim Knjigama nalaze znakove koji ukazuju na istinitost poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i zato su odmah povjerovali u njega. S druge strane, ima skupina koja je ustrajna na nevjerstvu, i takvi su pravi gubitnici.

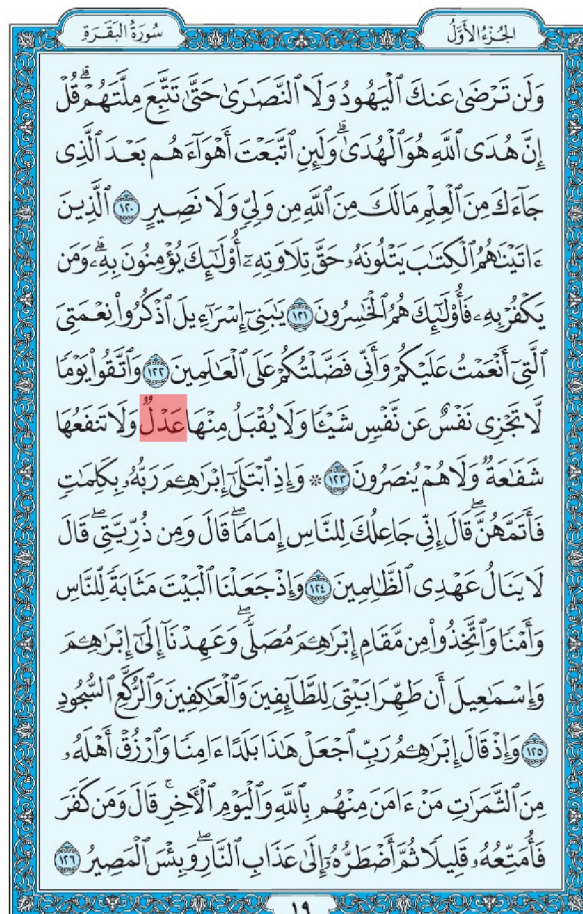
(122) O potomci Israilovi, sjetite se Mojih vjerskih i dunjalučkih blagodati prema vama, i sjetite se toga što sam vas uzdigao nad vašim savremeniciima dajući vam vjerovjesništvo i vlast.

(123) Načinite između sebe i Allahove kazne na Sudnjem danu štit time što ćete primjenjivati Njegove naredbe i kloniti se onoga što je On zabranio. Na Sudnjem danu niko nikom neće moći pomoći, i ni od kog se **otkupnina** neće prihvatiti, ma koliko velika bila. Nikom ničije zauzimanje neće biti od koristi, ma o kome se radilo, i niko mimo Allaha pomagač neće biti.

(124) I sjetite se kada je Allah iskušao Ibrahima, alejhis-selam, propisima i obavezama, pa ih je Ibrahim na najbolji način primijenio. Allah je rekao Svom vjerovjesniku Ibrahimu da će ga učiniti uzorom ljudima u pogledu djela i ponašanja, **te je Ibrahim rekao**: "Gospodaru moj, učini od mojih potomaka vođe koje će ljudi slijediti u istini", **a Allah mu odgovara**: "Moje obećanje tebi da ću ti dati vođstvo u vjeri ne obuhvata one tvoje potomke koji budu nepravedni."

(125) I sjeti se kada je Allah Sveti hram, Kabu, **učinio mjestom kojem se ljudi vraćaju i za koje se njihova srca vežu**: kada god odu, vrate mu se. Allah ga je učinio spokojnim mjestom za ljude i u njemu im niko nasilje ne smije činiti. **On je ljudima rekao**: "Učinite kamen na kojem je Ibrahim stajao dok je gradio Kabu mjestom za obavljanje namaza." I Mi smo Ibrahimu i njegovom sinu Ismailu oporučili da očiste Sveti hram od svih prljavština i kipova, i da ga pripreme za one koji žele Allaha obožavati na tom mjestu, obavljajući tavaf, itikaf, namaz i druge ibadete.

(126) O Vjerovjesniče, sjeti se Ibrahimovih riječi, **dok je dozivao Svog Gospodara**: "Gospodaru moj, učini Meku sigurnim i mirnim mjestom u kojem se nikom neće zlo činiti, i njegove stanovnike, posebno vjernike u Tebe i u Sudnji dan, opskrbi raznovrsnim plodovima", **pa je Allah rekao**: "A onima koji budu nevjernici dat ću da malo uživaju na ovom svijetu, a zatim ću ih na ahiretu džehennemom kazniti, a grozno li je on boravište u koje će oni skončati na Sudnjem danu."

(127) O Vjerovjesniče, sjeti se kada su Ibrahim i Ismail podigli temelje

Kabe, govoreći ponizno i

skrušeno: "Gospodaru naš, primi od nas ova naša djela – u koja spada i izgradnja Kabe – jer doista si Ti onaj koji prima naše dove, onaj koji zna naše namjere i naša djela."

(128) "Gospodaru naš, učini nas predanim Tvojoj odredbi i naredbi, da Ti nikog ne pridružujemo, i od našeg potomstva učini umet koji je Tebi predan. Nauči nas kako da Te obožavamo, oprosti naše grijehе i propuste u našoj pokornosti Tebi, doista si Ti onaj koji prihvata pokajanje pokajnika, onaj koji na njih spušta Svoju milost."

(129) "Gospodaru naš, učini od njih poslanika od potomaka Ismaila, koji će im učiti Tvoje objavljene ajete, koji će ih Kur'anu i sunnetu podučavati, koji će ih od širka i prezrenih stvari očistiti, a doista si Ti Snažni, Silni i Mudri u Svojim postupcima."

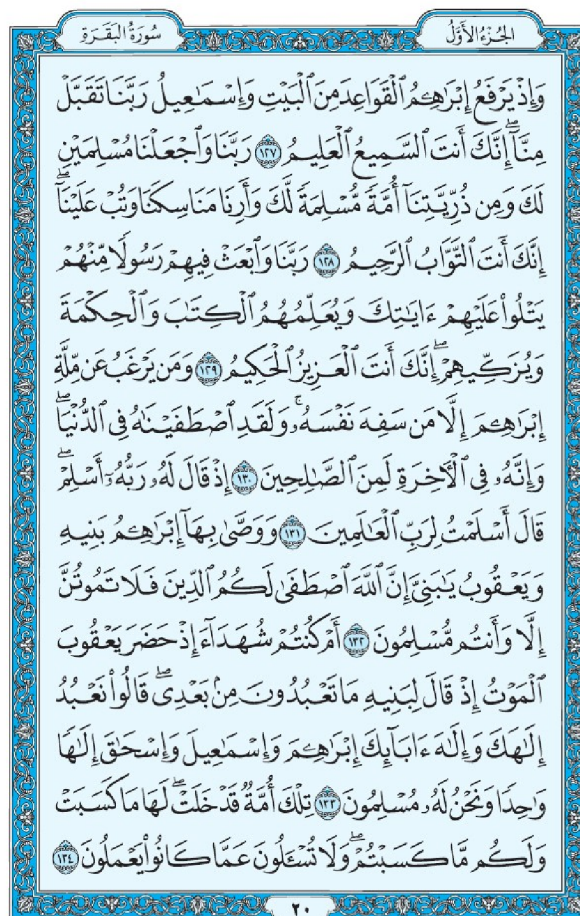
(130) Ko god se okrene od vjere Ibrahima, alejhis-selam, ka nekoj drugoj vjeri, takav je sam sebi nepravdu učinio svojom maloumnosću i time što je napustio istinu, a slijedi zabludu. Takav je zadovoljan poniženjem. Mi smo Ibrahima na ovom svijetu učinili poslanikom i prijateljem, a na ahiretu je od dobrih koji su obavili ono što im je Allah stavio u obavezu, pa su postigli uzvišene stepene.

(131) 131- Allah ga je odabrao zato što nije oklijevao da bude predan Allahu, kada mu je On naredio: "Samo Mene obožavaj i samo se Meni pokoravaj", pa je Ibrahim rekao: "Allahu se predajem, Stvoritelju stvorenja, i njihovom Opskrbitelju i Upravitelju."

(132) Ibrahim je oporučio svojim sinovima ove riječi: "Predao sam se Gospodaru svih svjetova." Njih je oporučio i Jakub svojim sinovima, i obojica su svojim sinovima rekli: "Allah vam je odabrao islam kao vjeru, pa ga se držite sve dok vam smrt ne dođe, pa umrete kao muslimani u formalnom i suštinskom smislu.

(133) Ili ste bili prisutni kada je Jakub na samrtnoj postelji bio, kada je svoje sinove upitao: "Šta ćete obožavati nakon moje smrti?", a oni rekoše: "Obožavat ćemo tvog Boga, i Boga tvojih predaka: Ibrahima, Ismaila i Ishaka. On je jedan jedini bog, i mi Mu ništa pridruživati nećemo, samo Njemu ćemo predani i pokorni biti."

(134) To je umet koji je bio i nestao, među ostalim prijašnjim umetima, i dobili su na ahiretu shodno svojim djelima. Njima pripada ono što su stekli, bilo dobro ili loše, a vama pripada ono što ste vi stekli, i nećete biti pitani o njihovim djelima, niti će iko odgovarati za tuđi grijeh. Svako će biti odgovoran za ono što je uradio, pa nemojte da budete zauzeti djelima prijašnjih naroda pa da zapostavite vođenje računa o svojim djelima. Svakom čovjeku će, nakon Allahove milosti, koristiti samo njegovo dobro djelo.

(135) Jevreji su rekli ovom umetu: "Budite jevreji, i bit ćete na Pravom putu", a kršćani su rekli: "Budite kršćani, i bit ćete na Pravom putu." Reci, o Vjerovjesniče, u odgovoru njima: "Ne, već slijedimo vjeru Ibrahima, alejhis-selam, koja je daleko svake zablude, koja je sušta istina, a Ibrahim nije bio jedan od onih koji Allahu pridružuju sudruga."

(136) Recite, o vjernici, jevrejima i kršćanima koji vas pozivaju u zabludu: "Mi vjerujemo u Allaha i u Kur'an, koji nam je objavljen, i vjerujemo u ono što je objavljeno Ibrahimu i njegovim potomcima: Ismailu, Ishaku i Jakubu, i vjerujemo u ono što je objavljeno vjerovjesnicima potomcima Jakubovim. Vjerujemo u Tevrat, koji je Allah dao Musau, i u Indžil, koji je Allah dao Isau, i vjerujemo u sve Knjige koje je Allah objavio vjerovjesnicima. Ne odvajamo jedne od drugih, pa da u jedne vjerujemo a u druge ne vjerujemo, već vjerujemo u sve njih, i samo se Allahu Uzvišenom pokoravamo i predajemo."

(137) Ako jevreji i kršćani i drugi nevjernici povjeruju kao što vi vjerujete, krenuli su Pravi putem kojim je Allah zadovoljan, a ako se okrenu od vjerovanja tako što će poreći sve vjerovjesnike, ili neke od njih, bit će u međusobnom razdoru. Ti se, o Vjerovjesniče, nemoj žalostiti, Allah će te zaštititi od njihovog uznemiravanja i zla, protiv njih će te pomoći. On čuje ono što oni govore i zna ono što oni namjeravaju i rade.

(138) Držite se **Allahove vjere na kojoj vas je stvorio**, nutrinom i vanjstinom, jer nema bolje vjere od Allahove vjere. Allahova vjera je u skladu sa ljudskom neiskvarenom prirodom, donosi ono što je korisno a odagnava ono što je štetno. Recite: "Mi samo Allaha obožavamo, i ništa Mu ne pridružujemo."

(139) Reci, o Vjerovjesniče: "Zar se sa nama raspravljate, o sljedbenici Knjige, i tvrdite da ste vi preći da budete na Allahovoj vjeri od nas, jer je vaša vjera starija, i jer je vaša knjiga objavljena prije naše? To vam ništa koristiti neće, Allah je Gospodar svih nas, i nije samo vas odabrao mimo ostalih. Nama pripadaju naša djela, i vi nećete o njima biti pitani, a vama pripadaju vaša djela, i mi o njima nećemo biti pitani. Svako će biti nagrađen i kažnjen shodno svojim djelima, a mi samo Allaha obožavamo i samo se Njemu pokoravamo i ništa Mu ne pridružujemo."

(140) Ili govorite, o sljedbenici Knjige, da su Ibrahim, Ismail, Ishak, Jakub i vjerovjesnici među Jakubovim potomcima bili jevreji ili kršćani? Reci im, o Vjerovjesniče: "Znate li bolje vi ili Allah?" Ako budu mislili da su ovi vjerovjesnici bili na njihovoj vjeri, slagali su, jer su oni bili prije objave Tevrata i Indžila. Tako se zna da vi na Allaha i na Njegove poslanike laži iznosite, i tvrdite da su ti vjerovjesnici skrivali istinu koja im je objavljena, a niko nije veći nepravednik od onoga ko skriva svjedočanstvo Istine dobivene od Allaha, kao što to rade sljedbenici Knjige, a Allah nije nemaran prema onom što vi radite, i On će vas kazniti za to.

(141) To je umet koji je bio prije vas, dobili su ono što su zaslužili, shodno djelima koja su radili, a i vama pripada ono što ste stekli. Nećete biti pitani o onome što su oni radili, niti će oni biti pitani o vašim djelima, i niko neće za tuđe grijehе odgovarati, niti će mu tuđa djela koristiti. Svako će dobiti ono što je u skladu sa djelima koja je on radio.

